

Hvordan holder jeg fast i mine mål – del 2

Flemming talte i søndags om at lade vores karakter og adfærd forvandle af Gud. Om at, det er muligt at nå vores mål og de drømme, Gud har givet os.

Flemming tog udgangspunkt i to tekster. Først lignelsen fra Markus 4,26- 32:

Og han sagde: »Med Guds rige er det ligesom med en mand, der har tilsået jorden; han sover og står op, nat og dag, og kornet spirer og vokser, uden at han ved hvordan. Af sig selv giver jorden afgrøde, først strå, så aks, så fuld kerne i akset. Men når kornet er modent, går han straks i gang med seglen, for høsten er inde.«

Og han sagde: ”Hvad skal jeg sammenligne Guds rige med? Hvilken lignelse skal vi bruge om det? Det er ligesom et sennepsfrø: Når det kommer i jorden, er det mindre end alle andre frø på jorden, men når det er sået, vokser det op og bliver større end alle andre planter og får store grene, så himlens fugle kan bygge rede i dets skygge.”

og så Paulus' ord til kirken i Korinth:

”Jeg plantede, Apollos vandede, men Gud gav vækst, så hverken den, der planter, eller den, der vander, er noget, men det er Gud, som giver vækst. Den, der planter, og den, der vander, er ét, og enhver skal få løn efter sit arbejde. For vi er Guds medarbejdere, og I er Guds mark, Guds bygning.” 1. Kor. 3; 6 – 9

Guds Rige er altså som et lille frø, der er plantet inde i os, men som vi, ved at vande det og sørge for, at det får næring, har mulighed for at Gud gør til noget gennemgribende og livsforvandlerende i os og uden for os. Det er altså Gud, der har gang i et værk i os, i at forme os til de mennesker, vi er skabt til at være til hans ære og ved hans Ånd.

Når vi taler om at vokse og blive mere dem, vi længes efter at være, så er det altså først og fremmest, Gud der har allerede er i gang, og os, der bare kan arbejde med på de forandringer, han har for, for vores eget bedste.

Men hvordan sørger vi for at vande det frø, Gud har plantet i os?

1. Guds nærvær

Flemming talte om, at vi først og fremmest må sørge for at placere os i Guds nærvær, hvis vi vil vokse. Han formulerede én af de ting, Guds nærvær gør i os, sådan her:

”Guds nærvær hjælper os ud af vores introverte opmærksomhed, vores konstante opmærksomhed mod os selv, hjælper os til ikke hele tiden at snakke om mig, mig og mig.”

C.S.Lewis skrev om, hvordan det vigtigste er at søge Guds nærvær først og fremmest:

”Det kristne livs virkelig problem dukker op hvor morgen, når du vågner. Alle drømme og håb for dagen kommer farende i mod dig som vilde dyr. Det første job hver morgen består i at vise dem alle tilbage; i at lytte til den anden stemme, anlægge et andet syn, lade det større, stærkere og mere stille

liv flyde ind. Og så videre, hele dagen...”

2. Erkendelse

Når vi lader os fylde af Guds nærvær, får vi mod til at erkende, hvor vi virkelig står, hvad vi virkelig kæmper med, hvor vi virkelig har brug for, at Gud griber ind og forvandler os. Hvis vi ikke føler, vi har brug for at blive forvandlet, så vil Gud altid med sit blide nærvær komme og pege på ting i vores liv, hvor han ønsker noget bedre for os. Nogle gange har vi bare vænnet os til dysfunktionelle mønstre. Men han ønsker, vi skal leve fuldt ud i frihed, glæde og hvile hos ham og til velsignelse for andre mennesker.

3. Omvendelse

Tredje fase, når vi mødes af Gud, er, at vi får mod til at omvende os fra de adfærds- eller tankemønstre, vi praktiserer, som fører os væk fra de mål, Gud i sin kærlighed ønsker for os. I det samfund vi lever i, er det ikke populært at tale om at omvende sig, da det betyder at indrømme, man har gået forkert. Vi vil gerne alle sammen virke som om, vi har styr på vores tilværelse og vores mål.

Flemming sagde det på denne måde:

”Omvendelse handler om en omdirigering med varig betydning. Forandring er faktisk umulig uden omvendelse. Adfærdsændringer forudsætter omvendelse.”

4. Bekendelse

Sidste skridt i den her gentagne cyklus af at lade Guds Ånd forvandle os skridt for skridt, handler om at bekende vores fejl og mangler, f.eks. over for en ven eller en mentor. Når vi, i lyset af Guds nåde, sætter ord på de fejl, vi har lavet, mister meget af det, der holdt os på den forkerte vej, sin kraft. Vi vælger at tale Guds ord, Guds sandhed til os selv, og det har altid en virkning. Når vi bekender vores fejltagelser, tager vi ansvar for vores skyld, og trækker os selv ud af selvbedraget om, at det måske ikke var så slemt, og at det nok f.eks. Små løgne, der får os til at falde tilbage.

Spørgsmål til refleksion og debat

1. Giver du Gud lov til at påvirke og tilrette dine mål for dit liv?
2. Hvilke konkrete mål i dit liv, kan du mærke, du har svært ved at forfølge og give over til Gud?
3. Tag noget tid sammen og bed Guds Ånd komme. Læg mærke til, om Gud minder jer om konkrete ting, han ønsker at ændre i jer. Tillad Gud at begynde erkendelsesprocessen i jer. Del evt med en enkelt fra din netværksgruppe, hvad du ønsker at gøre anderledes. Vis hinanden nåde, kærlighed og fortrolighed.